

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de urmărire penală și criminalistică
Dosar nr..../P/2007

Operator de date cu caracter personal
Notificare nr. ...

Verificat sub aspectul legalității și temeiniciei,
conform art.264 alin.3 C.p.p.
Prim Adjunct al Procurorului General,

RECHIZITORIU

Anul 2013, luna ianuarie, ziua 30

***ROMULUS-DAN VARGA** și **MARIA MILITARU**, procurori în cadrul
Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire
penală și criminalistică,*

Din analiza actelor de urmărire penală efectuate în cauza privind pe
inculpatul

CIOACĂ CONSTANTIN CRISTIAN

- arestat preventiv -

față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală prin ordonanța din 28 noiembrie
2012 pentru săvârșirea infracțiunilor de omor calificat, prev. și ped. de art.174,
art.175 lit.c din Codul penal, și profanare de morminte, prev. și ped. de art.319 din
Codul penal, cu aplic. art.33 lit.a din Codul penal,

REZULTĂ URMĂTOARELE:

ÎN FAPT:

În noaptea de 29/30 august 2007 inculpatul CIOACĂ CONSTANTIN CRISTIAN și-a ucis soția, Ghinescu Elodia Marilena, după care a profanat cadavrul acesteia, în împrejurările descrise în cele ce urmează.

În 18.07.2004, inculpatul CIOACĂ CONSTANTIN CRISTIAN, ofițer de poliție la o secție din cadrul Poliției municipiului Brașov, s-a căsătorit cu victima Ghinescu Elodia Marilena, avocat în cadrul Baroului Brașov, aceasta fiind însărcinată la acea dată ca urmare a relației celor doi.

Diferența de statut social dintre cei doi soți – victima Ghinescu Elodia Marilena fiind cea care, raportat la succesul de care se bucura în activitatea profesională, asigura cea mai mare parte din veniturile familiei – coroborată cu diferența de vârstă dintre cei doi, a dus în scurt timp la apariția unor tensiuni, bazate pe controlul exercitat pe mai multe planuri de către victimă asupra inculpatului.

Pe fondul acestei relații tensionate, cei doi soți au inițiat relații extraconjugale, acceptând de la un moment dat, declarativ, un stil de viață libertin, în care aceștia nu și-ar fi cerut socoteală unul altuia. În realitate, aceste împrejurări au dus la perpetuarea sentimentului de frustrare, existent de ambele părți, și la reproșuri mai mult sau mai puțin verbalizate, conflictul dintre cei doi soți escaladând în mod constant.

În acest context, inculpatul a început să lucreze la cerere doar schimbul 3, motivându-și în fața superiorilor opțiunea prin pretinsa nevoie de a-l îngriji pe minorul ... în timpul când mama acestuia era plecată la birou. Acest aspect este neconform cu realitatea întrucât minorul era îngrijit de către bonă care a și declarat

că inculpatul dormea în cea mai mare parte a timpului în care victima lipsea de acasă.

În aceeași perioadă, victima Ghinescu Elodia Marilena a intrat într-o relație extraconjugală, relație care a durat din luna aprilie 2006 până la dispariția victimei în august 2007.

În cursul anului 2007 inculpatul și victima au continuat să păstreze față de cei din anturajul lor aparența unei relații normale, cu o tentă mai libertină, care, însă, degenera adesea în certuri însoțite de manifestări violente.

Înainte de căsătorie, victima și inculpatul contractaseră un credit bancar pentru a achiziționa apartamentul situat în municipiul Brașov, în care aveau să locuiască împreună din toamna anului 2004 până la uciderea victimei de către inculpat. Raportat la faptul că victima, în calitate de avocat, nu avea un venit fix, la sugestia personalului bancar, creditul a fost luat exclusiv pe numele inculpatului, care în acest fel a devenit și unic proprietar al imobilului.

În lunile de dinaintea dispariției victimei Ghinescu Elodia Marilena, discuțiile despre un iminent divorț dintre cei doi soți au devenit frecvente și au depășit stadiul unor simple presiuni psihologice reciproce. Victima a discutat cu prietenii apropiați despre decizia sa de a divorța de inculpat, precum și despre dificultatea, asumată de către aceasta, de a dovedi că apartamentul conjugal nu era în fapt bunul propriu al inculpatului, afirmând „a venit cu o plasă de haine și cu o plasă de haine o să și plece”.

Totodată, victima și-a schimbat modalitatea de alocare a veniturilor realizate, prin aceea că acoperea în continuare nevoile familiei, plata facturilor pentru utilități – inclusiv telefoanele inculpatului – și achitarea ratei lunare pentru restituirea creditului, dar a încetat să îi mai dea inculpatului bani de cheltuială. Acest fapt a fost de natură să îi producă inculpatului frustrări suplimentare.

În intervalul 18-26 august 2007, Ghinescu Elodia Marilena și martorul ... au fost împreună într-un sejur în Dubai, victima spunându-i anterior inculpatului, necorespunzător adevărului, că deplasarea ar reprezenta o recompensă a martorei

....pentru serviciile prestate în calitate de avocat, și că ar urma să fie însoțită de aceasta.

În 27 august 2007, victima a descărcat pe calculatorul familiei cinci fotografii realizate în timpul vacanței din Dubai, trei dintre ele înfățișându-o alături de martorulA doua zi în jurul prânzului, victima a realizat că a uitat pe spațiul de lucru (Desktop) al calculatorului de acasă fotografiile compromițătoare, a luat un taxi pentru a se întoarce de urgență la domiciliu și, spunându-i inculpatului că ar fi uitat un dosar de care avea nevoie la serviciu, s-a așezat la calculator și a șters cele trei fotografii, inclusiv din directorul „Recycle bin”. Inculpatul apucase să vizualizeze fișierele în discuție, însă nu a afirmat nimic în acel moment, rezumându-se la a urmări comportamentul victimei.

În noaptea de 28/29 august 2007, spre dimineață, inculpatul s-a deplasat în Pitești, la domiciliul martorei ..., cu care avea de puțin timp o relație extraconjugală, de unde s-a întors în Brașov după prânz, puțin înainte de ora 15,00. Aproximativ începând cu ora 10.00 discuțiile dintre inculpat și victimă s-au intensificat, în prima fază la telefon (din listing-ul convorbirilor telefonice ale victimei rezultă că l-a apelat pe inculpat de șapte ori), victima cerându-i inculpatului să meargă la ea la birou pentru a discuta despre divorț. În acest scop, aceasta i-a și propus asistentei sale, martora ..., să plece la domiciliu în jurul orei 14.30, pentru a nu fi nevoită să asiste la discuții.

În jurul orei 18.15, după discuții aprinse la birou, soții Cioacă – Ghinescu s-au deplasat cu autoturismul familiei, la domiciliu, unde se găseau copilul și bona, aceasta din urmă plecând la scurt timp acasă. Inculpatul s-a îmbrăcat în uniformă de polițist și a părăsit domiciliul, după care a luat legătura cu colegul său ..., căruia îi ceruse în cursul aceleiași zile, în jurul orei 16,30, să facă un schimb de ture, martorul urmând să fie de serviciu în nopțile de 29/30 august, 30/31 august și 31 august/1 septembrie în locul inculpatului.

Inculpatul a primit confirmarea telefonică a martorei, cu privire la acordul său pentru schimbul de ture, doar în jurul orei 20.00, după care acesta s-a

întâlnit cu doi subofițeri într-o benzinărie din municipiul Brașov pentru a se realiza predarea-primirea bonurilor de combustibil necesare pentru efectuarea serviciului.

De la benzinărie inculpatul s-a deplasat spre domiciliul martorei...., căreia i-a făcut o vizită neanunțată, fiind încă îmbrăcat în momentul respectiv în uniformă. După o vizită de circa o jumătate de oră, inculpatul a pornit spre domiciliu, spunându-i martorei că trebuie să plece întrucât este de serviciu, și a ajuns acasă în jurul orei 02.20.

Pe fondul escaladării conflictului dintre cei doi soți la un nivel fără precedent în relația acestora, inculpatul a lovit-o pe victimă în mod repetat în dormitorul matrimonial al apartamentului conjugal, agresiunea producându-se îndeosebi în spațiul dintre pat și peretele comun al dormitorului cu baia aferentă acestuia. Martorii... .., proprietari ai unui apartament din imobilul menționat, au auzit o bufnitură puternică din apartamentul de deasupra, aparținând familiei Cioacă-Ghinescu.

Ca urmare a agresiunilor, victima a decedat.

În timpul comiterii fetei minorul ...se afla la domiciliu împreună cu părinții săi.

Inculpatul a transportat cadavrul în cada băii principale, unde l-a deplasat pentru a facilita ascunderea acestuia. Folosind o geantă de voiaj de dimensiuni mari, pe care victima o cumpărase în timpul vacanței în Dubai, precum și perdeaua de duș din baia aferentă dormitorului – aceasta din urmă menită a împiedica eventualele scurgeri de sânge – inculpatul a transportat fragmentele de cadavru în portbagajul autoturismului. Ulterior, inculpatul a ascuns cadavrul victimei într-un loc necunoscut. Nu au mai fost găsite nici următoarele obiecte: un cuțit cu lungimea de 25-30 cm, două prosoape, geanta de voiaj și perdeaua de duș.

Joi, 30 august 2007, la ora 08.48, inculpatul a apelat-o pe bona, căreia i-a cerut să se grăbească întrucât trebuie să facă bagajul copilului, pe care urma să îl ducă în Pitești la bunicii paterni. Potrivit declarației sale, bona era anunțată întotdeauna din timp despre deplasările copilului la bunici și, în plus,

acestea se realizau, doar la sfârșit de săptămână, vinerea sau sâmbăta, împreună cu victima Ghinescu Elodia Marilena.

În zilele următoare inculpatul a derulat o serie de activități menite a-i asigura evitarea tragerii la răspundere penală. Într-o primă fază a adunat în saci din polietilenă toate obiectele vizibil sau potențial purtătoare de urme de sânge, produse cu ocazia agresiunii ori a depesării sau transportării cadavrului în vederea ascunderii acestuia, și le-a aruncat într-o râpă situată la 4,6 Km de Poiana Brașov pe direcția Râșnov, unde au fost găsite în 08.10.2007.

Întrucât operațiunile de spălare a urmelor de sânge de pe suprafața peretelui comun dintre dormitorul matrimonial și baia aferentă nu erau satisfăcătoare – din perspectiva cercetării la fața locului care avea să se desfășoare în perioada următoare în apartament – inculpatul a acoperit zonele cu cea mai mare concentrare a urmelor de sânge cu un strat suplimentar de glet și unul de vopsea lavabilă. Totodată, a instalat o nouă perdea de duș în baia aferentă dormitorului.

După 2 septembrie 2007 inculpatul a desfășurat o operațiune amplă de manipulare a persoanelor din anturajul său și al soției sale, prezentând tuturor celor cu care intra în contact dovezile găsite la acea dată de martorul ... pe calculatorul familiei Cioacă-Ghinescu, referitoare la relația extraconjugală a victimei și vacanța pe care și-a petrecut-o împreună cu martorul... în Dubai. Menționăm, cu titlu exemplificativ, discuția inculpatului cu martorul ..., pe care îl contactase pentru lucrări de lăcătușerie, precum și invitația adresată martorei ...de a se deplasa împreună cu soțul ei la apartamentul familiei Cioacă-Ghinescu pentru a vedea corespondența amoroasă a victimei. Subliniem că cele două familii nu se vizitaseră anterior, iar pentru a adresa invitația telefonică inculpatul ceruse numărul de telefon de la martora ...

Scopul acestui demers era asigurarea unui curent de opinie nefavorabil victimei, care ar fi justificat ipoteza unei plecări voluntare de la domiciliu, și deturnarea atenției de la aspectul esențial – varianta uciderii acesteia de către propriul soț.

Abia după realizarea acestor demersuri, în 5 septembrie 2007, inculpatul a anunțat oficial dispariția soției sale.

*

* *

În lipsa cadavrului, victima a fost declarată dispărută prin sentința civilă din 12.07.2009 a Judecătorei Brașov, iar prin sentința civilă din 08.11.2011, pronunțată de aceeași instanță, s-a dispus declararea judecătorească a morții acesteia.

Ca urmare, pe numele victimei Ghinescu Elodia Marilena a fost emis actul de deces ...al Primăriei Câmpulung - Argeș.

ÎN DREPT:

Faptele inculpatului CIOACĂ CONSTANTIN CRISTIAN, care în noaptea de 29/30 august 2007 și-a ucis soția, Ghinescu Elodia Marilena, după care a deposedat cadavrul și i-a ascuns rămășițele pământești, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de:

- omor calificat, prev. și ped. de art.174, art.175 lit.c din Codul penal;
- profanare de morminte, prev. și ped. de art.319 din Codul penal,
cu aplicarea art.33 lit.a din Codul penal.

ANALIZA ANSAMBLULUI PROBATOR

1. Precizări preliminare

Soluțiile de condamnare pronunțate de-a lungul timpului ca urmare a comiterii unor infracțiuni de omor fără găsirea cadavrului au dat naștere, mai mult decât orice alt gen de cauze, la dezbateri referitoare la validitatea probelor indirecte

și la realizarea unor încercări de ierarhizare a probelor directe și indirecte după valoarea probantă a acestora.

După o opinie, probele directe ar avea o valoare probantă superioară probelor indirecte.

Apreciem că afirmația este eronată.

Codul de procedură penală statuează la art.63 că orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei *constituie probă*, fără a realiza o ierarhizare după criterii de orice natură. Este prevăzut expres faptul că probele nu au o valoare mai dinainte stabilită și că aprecierea acestora se face de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată, în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului.

Clasificarea probelor în directe și indirecte, nu lipsită de interes, este o creație a literaturii de specialitate. Opinia prezentată mai sus, privind superioritatea probelor directe, are la bază posibilitatea teoretică de a dispune condamnarea unei persoane pe baza unei singure probe directe, soluție care nu ar putea fi întemeiată pe o singură probă indirectă. Pe baza acestui argument s-a încercat chiar determinarea unei echivalențe numerice, menită a stabili câte probe indirecte ar avea o valoare probantă similară cu o probă directă.

Ideea caracterului eronat al acestei teorii nu este limitată la argumentele ce rezultă din textul legal analizat mai sus.

În realitate, probele indirecte au, în principiu, o valoare probantă superioară probelor directe. De exemplu, într-o investigație desfășurată într-o cauză având ca obiect o infracțiune de mare violență, va fi întotdeauna preferabilă probarea științifică a prezenței sângelui victimei pe cămașa agresorului (probă indirectă), prin contrast cu obținerea declarației unui martor ocular (exemplu clasic de probă directă, singurul tip de declarație cu privire la care Codul de procedură penală nu prevede în mod expres obligativitatea coroborării cu alte mijloace de probă), având în vedere șansele mult mai reduse de a distorsiona sau zădărnici ulterior aflarea

adevărului. Opțiunea are în vedere posibilele critici aduse celor declarate – prin prisma credibilității martorului, a bunei sale credințe, a posibilității efective de a fi perceput cu propriile simțuri faptele relatate, precum și a limitelor naturale ale percepției umane –, situație mult mai improbabilă atunci când suntem în prezența unei probe științifice¹.

Simpla necesitate a administrării mai multor probe indirecte pentru dovedirea unui fapt (cum, spre exemplu, ipoteza găsirii unei urme dactiloscopice la fața locului atrage în mod automat necesitatea dovedirii faptului conex că degetul suspectului prezintă același desen papilar), nu le diminuează valoarea probantă. De fapt, majoritatea probelor criminalistice, și îndeosebi cele cu o valoare științifică foarte ridicată, cum ar fi proba ADN, urmele balistice etc., sunt probe indirecte.

Singura cerință atribuită în literatura de specialitate îndeosebi probelor indirecte în dovedirea unui anumit fapt este aptitudinea acestora, coroborate, de a exclude variantele alternative ale acelei situații de fapt, *care pot fi luate în considerare în mod rezonabil* (spre exemplu, la trimiterea în judecată a unei persoane pentru o infracțiune de omor în ipoteza în care cadavrul nu a fost găsit, trebuie ca probele administrate, prin coroborarea lor, să excludă de pildă varianta unei plecări voluntare de la domiciliu).

În opinia noastră, cerința amintită nu trebuie aplicată exclusiv la categoria probelor indirecte – având în vedere grija cu care trebuie analizate și probele directe –, urmând ca în toate cauzele penale evaluarea ansamblului probator să se raporteze la standardul consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului – *dincolo de orice îndoială rezonabilă*.

În cauza Barbu Anghelescu împotriva României, Curtea a reamintit că o probă *dincolo de orice îndoială rezonabilă* poate rezulta *dintr-un ansamblu de indicii sau de prezumții necontestate, suficient de grave, precise și concordante*. În plus, poate fi avut în vedere comportamentul părților în timpul aprecierii probelor.

În considerentele deciziei nr.... a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală, instanța supremă și-a însușit argumentul potrivit căruia existența unor

¹ Pentru o analiză comparativă comprehensivă, cuprinzând date statistice relevante, facem trimitere la studiul intitulat „*The cognitive psychology of circumstantial evidence*” – Kevin Jon Heller, în Michigan Law Review

probe indirecte nu înseamnă existența unor dubii, care să fie interpretate în favoarea inculpatului, atâta timp cât aceste probe indirecte dovedesc un singur lucru, adică vinovăția acestuia.

2. Infracțiunea de omor calificat

În cele ce urmează, considerentele referitoare la analiza ansamblului probator privind infracțiunea de omor calificat, vor fi expuse grupat, în trei categorii, urmând a dovedi separat că:

2.1. Ghinescu Elodia Marilena este decedată, nefiind o simplă persoană dispărută;

2.2. Ghinescu Elodia Marilena a fost în fapt victima unei infracțiuni de omor;

2.3. Autorul infracțiunii de omor calificat este inculpatul CIOACĂ CONSTANTIN CRISTIAN.

2.1. Dovada faptului că Ghinescu Elodia Marilena este decedată, nefiind o simplă persoană dispărută, este dată de activitățile de căutare desfășurate mai bine de cinci ani, coroborate cu mediatizarea fără precedent a dispariției acesteia, care nu au dus la identificarea vreunui semn de viață autentic, oricât de neînsemnat. În aceste condiții, ipoteza potrivit căreia victima ar fi plecat voluntar de la domiciliu și ar locui în prezent în altă parte nu poate fi luată în considerare în mod rezonabil.

În acest sens, menționăm că au fost efectuate investigații ample, menite a găsi victima, atât în cadrul procedurii dispariției, cât și în cadrul procedurii urmăririi internaționale și în prezentul dosar penal.

Relația victimei cu părinții și fratele era apropiată, aceasta contactându-i telefonic și vizitându-i frecvent la locuința din Râșnov. În perioadele când era

plecată în străinătate, victima obișnuia să-și contacteze telefonic mama chiar și de mai multe ori pe zi pentru a se interesa de starea copilului.

Cu toate acestea, fiind audiați membrii de familie și alte persoane din anturajul victimei (inclusiv martorul ..., cu care avea o relație extraconjugală) s-a constatat că nimeni nu a mai reușit să intre în contact cu aceasta (s-a încercat în mod repetat contactarea victimei prin toate canalele de comunicare la distanță utilizate de aceasta, la numerele de telefon și adresele de e-mail cunoscute, însă fără rezultat).

După cum s-a arătat, victima era mama minorului, care în momentul dispariției avea vârsta de 2 ani și 8 luni, și față de care aceasta manifesta sentimente puternice de afecțiune, acordându-i atenția și grija maternă firească. Acest fapt este necontestat și poate fi extras chiar și din declarațiile inculpatului.

Periodic au fost efectuate verificări în toate bazele de date ale Inspectoratului General al Poliției Române, privind accidentele de circulație, amprente papilare, persoanele cu identitate necunoscută (PIN), cadavrele cu identitate necunoscută (CIN) etc.

De exemplu, din căutarea realizată în baza de date privind accidentele de circulație, realizată inclusiv înainte de finalizarea anchetei în prezenta cauză, rezultă că victima nu a fost implicată de la data dispariției până în prezent în niciun accident de circulație pe teritoriul României.

Din căutarea realizată în baza de date rezultă că victima nu a fost amprentată până în prezent, activitate care s-ar fi realizat chiar și în ipoteza în care, spre exemplu, aceasta ar fi fost persoană vătămată într-un dosar de furt.

Din baza de date CDN (cadavre – dispăruți – necunoscuți) rezultă că semnalmentele victimei nu au fost identificate cu ocazia înregistrării cadavrelor cu identitate necunoscută sau a vreunei persoane cu identitate necunoscută (situație care poate să apară, de exemplu, în ipoteza internării într-o instituție de asistență socială sau de psihiatrie, fără ca persoana să aibă actele de identitate asupra sa).

Victima nu a mai solicitat emiterea de acte de identitate, cu toate că, cu puțin timp înainte de dispariție, uitase cartea de identitate la un oficiu poștal din

municipiul Braşov, de unde a fost luată de un coleg avocat – martorul... – fiind predată la Baroul Braşov şi ulterior la dosarul cauzei.

Au fost efectuate verificări la toate unităţile bancare din România pentru a se stabili ce conturi deţinea victima şi s-a stabilit că aceasta nu a derulat tranzacţii financiare în acest interval.

Din adresa Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală rezultă că victima avea deschise conturi în reţeaua ... şi în reţeaua Corespondenţa cu băncile menţionate confirmă că victima nu şi-a mai accesat conturile după data dispariţiei.

Subliniem că o plecare voluntară a victimei ar fi fost imposibilă în condiţiile în care nu şi-a asigurat nicio posibilitate de subzistenţă. În acest sens menţionăm că din datele de anchetă nu rezultă că victima ar fi avut alte surse de bani care să-i asigure subzistenţa; susţinerea inculpatului potrivit căreia victima ar fi plecat cu bijuteriile şi cu banii este infirmată de găsirea sumei de 1800 lei într-una din poşetele victimei la domiciliu, şi de identificarea la 08.10.2007, în râpa situată la 4,6 Km de Poiana Braşov, a săculeţului în care victima îşi ţinea bijuteriile din aur, alături de mai multe obiecte pe care a fost identificat sângele acesteia.

Au fost efectuate verificări inclusiv la Ambasada Emiratelor Arabe Unite (având în vedere faptul că în perioada anterioară dispariţiei victima fusese în vacanţă în Dubai), din evidenţele căreia a rezultat că această instituţie nu i-a eliberat victimei viză după data de 29 august 2007.

*

* *

Volumul ... conţine memorii transmise la dosar de diverse persoane, îndeosebi deţinuţi din penitenciarele din ţară, care susţin că ar avea cunoştinţă despre locul unde s-ar afla victima, vie sau moartă, de la caz la caz, dar că ar fi de acord să furnizeze informaţiile necesare elucidării cazului doar dacă ar fi aduşi la Parchetul General la procurorul de caz în acest scop. Variantele sugerate sunt multiple şi adesea vădit fanteziste, iar în privinţa celor transmise de persoane private de libertate seriozitatea susţinerilor urmează să fie evaluată prin raportare la fenomenul cunoscut al „turismului penitenciar”.

Același volum cuprinde și o serie de scrisori și hărți realizate de preinși clarvăzători, transmise la dosar în perioada isteriei cvasigeneralizate din jurul cazului „Elodia”, asupra cărora nu vom insista, rațiunea omisiunii fiind evidentă.

*

* *

Apărarea inculpatului este în parte axată pe declarațiile a două persoane care au intrat în direct cu realizatorul serialului „Elodia” de la postul de televiziune ... și care au susținut că ar fi văzut-o pe victimă, la scurt timp după dispariția ei. Este vorba de martora ... precum și de o persoană de sex masculin care a afirmat în cursul emisiunii TV că se numește ... și că ar fi din Sibiu.

Cu privire la acesta din urmă au fost efectuate verificări în evidențele Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date și s-a constatat că între cetățenii români nu există nicio persoană înregistrată cu numele...

Singurele persoane cu date de identificare asemănătoare sunt..., și.... Deși există diferență de prenume, cea de-a doua persoană identificată a fost audiată, însă a negat că ar avea orice legătură cu apelul efectuat către

În continuare au fost solicitate relații de la S.C., întrucât inculpatul a afirmat verbal că persoana care a intrat în direct la un post de televiziune ar fi fost șofer în cadrul acestei companii, însă rezultatul a fost negativ.

Oricum, din convorbirea telefonică din 06.10.2007, dintre inculpat și bărbatul care a intrat în direct la..., rezultă că acesta nu era sigur de asocierea pe care a făcut-o, afirmând în mod repetat că s-ar putea să se fi înșelat (a se vedea, în acest sens, procesul-verbal de redare a convorbirilor telefonice). Simplul fapt că în loc să anunțe autoritățile a ales să contacteze un post de televiziune, dându-și date false de identitate, îi afectează serios credibilitatea.

În ceea ce o privește pe martora..., care a fost audiată într-o fază avansată a anchetei raportat la faptul că are reședința în Germania, subliniem că aceasta era în eroare, aspect care rezultă din coroborarea declarației sale cu convorbirea telefonică din 06.10.2007, dintre martoră și apărătorul inculpatului de la acea dată,

avocatul... (acesta din urmă utilizând pentru realizarea apelului telefonul inculpatului – procesul-verbal de redare a convorbirilor telefonice).

Astfel, cu ocazia audierii, martora a declarat că persoana de sex feminin pe care a văzut-o într-un cartier din municipiul Braşov în 22 septembrie 2007, cu privire la care furnizează informații de detaliu, ar fi avut părul lung, în timp ce avocatului inculpatului i-a relatat la telefon, cu aceeași convingere, că persoana avea părul scurt. De altfel, redarea întregii convorbiri reliefează modul în care percepția martorei era influențată de dorința de a lua parte în orice fel la elucidarea cazului „Elodia”, dezvoltată pe fondul realizării serialului la

În plus, după cum au reținut și completele de judecată sesizate cu luarea sau înlocuirea măsurii preventive în prezenta cauză, declarația martorei nu se coroborează cu niciun alt mijloc de probă și nu este credibilă în contextul în care, deși la acel moment dispariția victimei fusese deja puternic mediatizată, martora nu a luat legătura cu organele de poliție ci, după aproximativ o săptămână de la data la care susține că ar fi întâlnit-o pe, a contactat un post de televiziune pentru a comunica acest aspect. O astfel de atitudine din partea martorei este inexplicabilă, în condițiile în care aceasta era conștientă că familia victimei, pe care susține că o cunoștea, era la acel moment extrem de îngrijorată datorită dispariției sale, existau deja suspiciuni privind faptul că aceasta ar fi fost ucisă, iar cazul se bucura de o puternică acoperire în mass-media.

Aceleași argumente sunt aplicabile și în cazul declarației martorei...., prezentată pentru audiere de către apărătorul inculpatului la solicitarea procurorului, adresată după ce martora a afirmat într-un interviu telefonic realizat de o jurnalistă a postului ...că ar fi călătorit în avion cu victima. Potrivit declarației, martora are și probleme de vedere.

Legătura preexistentă dintre familia inculpatului și a martorei ridică semne mari de întrebare cu privire la credibilitatea acesteia, în condițiile în care nu a anunțat autoritățile imediat ce inculpatul a fost arestat în cauză.

*

* *

În ceea ce privește certitudinea că victima Ghinescu Elodia Marilena nu mai este în viață, mai facem trimitere la lipsa oricărei semnalări privind identificarea ei, cu toate că a fost dată în urmărire internațională, fiind căutată timp de 5 ani de rețeaua Interpol, cuprinzând forțele de poliție din 190 de state.

Totodată, simpla trecere a timpului – mai mult de 5 ani de la dispariția suspectă a victimei – coroborată cu inexistența oricărui contact cu membrii de familie și cu prietenii, confirmă decesul acesteia, aparte de împlinirea termenului prevăzut de lege pentru declararea judecătorească a morții.

Hotărârea judecătorească prin care a fost stabilită data decesului la 30.08.2007 (sentința civilă din 08.11.2011 a Judecătoriei Brașov) instituie și aceasta o prezumție legală a încetării din viață a victimei.

2.2. Dovada faptului că numita Ghinescu Elodia Marilena a fost victima unei infracțiuni de omor, comisă în noaptea de 29/30 august 2007, are la bază, în primul rând, identificarea unui câmp infracțional – loc al comiterii faptei, în dormitorul matrimonial al apartamentului soților Cioacă-Ghinescu. Numărul și distribuția dinamică a urmelor criminalistice descoperite exclude varianta producerii lor printr-o serie de accidente casnice.

În acest sens, facem trimitere la:

- identificarea sângelui victimei pe ușa de acces în dormitorul matrimonial (9 urme), pe tocul de lemn al ușii dormitorului (o urmă) - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea sângelui victimei pe mașina de spălat din baia aferentă dormitorului (o urmă), pe gresia și faianța din baia aferentă dormitorului (6 urme) - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea a încă 7 urme din sângele victimei pe partea interioară a ușii dormitorului matrimonial și pe o sticlă de parfum aflată pe noptieră în dormitor -

Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică, întocmit de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea sângelui victimei sub lada de lemn situată pe holul apartamentului în apropierea ușii de acces în dormitorul matrimonial - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică.

- găsirea la 08 octombrie 2007 într-o râpă situată la 4,6 Km de Poiana Brașov în direcția Râșnov, a unui număr mare de obiecte din locuința comună a celor doi soți, provenind îndeosebi din dormitorul matrimonial (ambalaje de parfumuri, cărți, reviste, fotografii, caietul de sarcină al victimei, perne decorative etc.), din zona cu cea mai mare concentrare a stropilor de sânge;

- identificarea sângelui victimei pe sticla de parfum ...și pe partea exterioară a unei mănuși chirurgicale, ambele găsite în râpa situată la 4,6 Km de Poiana Brașov, precum și în partea interioară a unui sac din polietilenă de culoare neagră (dintre cei 8 saci folosiți pentru transportul obiectelor, găsiți în râpă) - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică. Prin același raport s-a stabilit că un fir de păr găsit într-un alt sac din polietilenă îi aparține victimei;

- identificarea sângelui victimei pe sticla de parfum..., găsită în râpa situată la 4,6 Km de Poiana Brașov - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică;

- stabilirea corespondenței între sticluțele de parfum găsite pe noptiera victimei situată în dormitorul matrimonial, cu ocazia cercetărilor la fața locului din 05 și 11 septembrie 2007, și ambalajele găsite în râpa situată la 4,6 Km de Poiana Brașov - *Raportul de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor*, întocmit de Serviciul criminalistic al Inspectoratului de Poliție al Județului Brașov;

- identificarea pe perețele dintre dormitorul matrimonial și baia aferentă, a unui număr important de stropi de sânge, dintre care o parte au mai conținut suficient material genetic în vederea genotipării, aparținându-i victimei - *Raportul*

de constatare tehnico-științifică biocriminalistică, întocmit de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea sângelui victimei pe cele două plinte din material lemnos existente la baza peretelui dintre dormitorul matrimonial și baia aferentă acestuia, pe partea interioară a acestora, precum la baza peretelui, la o înălțime de circa 2-3 centimetri - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică și Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică*, întocmite de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea unei urme de dimensiuni mari (peste 50 de centimetri lungime) de sânge scurs la baza peretelui dintre dormitorul matrimonial și baia aferentă acestuia, a cărei genotipare a indicat că este al victimei - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică.

Pe o grindă de susținere, ridicată de sub podeaua dormitorului matrimonial a fost de asemenea găsit sângele victimei (*Raport de expertiză medico-legală – examen ADN* – întocmit de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”);

- identificarea sângelui pe fragmentele de silicon dintre cada băii principale și pereți, ridicate de la fața locului - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică.

Trecerea timpului, coroborată cu utilizarea în mod obișnuit a unor detergenți în zonele de îmbinare a căzii cu pereții, nu a permis conservarea unei cantități suficiente de material genetic pentru a stabili apartenența sângelui identificat pe silicon.

Au mai fost identificate multiple urme în care analizele ADN au reușit să pună în evidență doar fragmente din profilul genetic al victimei, care nu au mai fost menționate întrucât apreciem că rezultatele cu caracter cert sunt comprehensive.

- În lipsa cadavrului, stabilirea apartenenței urmelor de sânge s-a realizat în felul următor: a fost determinat în prima etapă profilul genetic al

urmelor de sânge găsite la fața locului, precum și profilul genetic al părinților victimei. În cadrul unei operații de comparare a celor trei profile genetice, s-a stabilit că sângele găsit la fața locului provine de la o persoană de sex feminin care este fiica naturală a numiților ...și Singura fiică naturală a numiților ...a fost victima Ghinescu Elodia Marilena.

Identificarea câmpului infracțional – loc al comiterii faptei, descris mai sus, se coroborează cu:

- întreruperea *bruscă și definitivă, în noaptea de 29/30 august 2007*, a oricărui contact cu copilul, cu părinții, ceilalți membri de familie și cu prietenii. Menționăm că, potrivit unei înțelegeri anterioare, victima avea stabilită, pentru după-amiaza zilei de 30 august 2007, o întâlnire cu mama și fratele la cabinetul său de avocat;

- nesolicitarea de către victimă a asistenței medicale de specialitate, în intervalul 29.08.-05.09.2007, în condițiile în care distribuția dinamică a urmelor de sânge identificate la locul faptei pledează pentru o agresiune de intensitate mare (adresa Direcției de Sănătate Publică a Județului Brașov, coroborată cu verificările efectuate după dispariție de către organele de poliție);

- rezultatul negativ al verificărilor efectuate la operatorii de transport aerian și naval cu privire la ipoteza părăsirii țării de către victimă în perioada apropiată datei dispariției;

- întreruperea *bruscă și definitivă, în noaptea de 29/30 august 2007*, a relațiilor profesionale. Este necontestat faptul că victima Ghinescu Elodia Marilena manifesta profesionalism și corectitudine în relațiile de serviciu, astfel încât ori de câte ori întârzia sau nu putea să-și onoreze obligațiile din agenda de serviciu își anunța în timp util asistenta – martora Cu toate că în 30 și în 31 august 2007 avea stabilite întâlniri cu clienți la cabinetul său de avocat, victima nu și-a mai anunțat asistenta și nu a mai contactat-o niciodată;

- utilizarea de către victimă a posturilor de telefonie mobilă pe care le deținea a încetat în noaptea de 29/30 august 2007, după care telefoanele acestea au fost închise definitiv.

Menționăm, spre exemplu, că postul telefonic cu numărul de apela fost restricționat pentru neplată în 02.10.2007, pentru factura emisă în 01.09.2007, rămasă neachitată. La data de 27.11.2007, cartela în cauză a fost dezactivată pentru neplată. La data de 28.11.2007 a fost oprită contravaloarea facturilor restante din septembrie, octombrie și noiembrie, dintr-un depozit preconstituit de victimă la 03.07.2007 (tranzacție realizată automat de sistemul electronic al operatorului de telefonie mobilă);

- utilizarea de către victimă a conturilor bancare a încetat brusc și definitiv tot la data comiterii infracțiunii;

- verificările efectuate la firmele de taxi din municipiul Brașov evidențiază faptul că victima nu a comandat mașină în dimineața zilei de 30 august 2007, când inculpatul susține că aceasta ar fi plecat la birou. Victima obișnuia să folosească această modalitate de transport, având în vedere că nu avea permis de conducere;

- starea de sănătate fizică și psihică a victimei exclude ipoteza încetării bruște din viață dintr-o cauză medicală sau cea a sinuciderii. Această împrejurare este dovedită cu prisosință prin coroborarea declarațiilor persoanelor din anturajul victimei cu declarația medicului de familie și a medicului ginecolog.

În plus, este evident că ipoteza unei morți naturale subite sau a unei sinucideri nu ar fi fost asociată cu dispariția suspectă a cadavrului;

- nu există niciun indiciu din care ar rezulta că victima și-ar fi pregătit plecarea sau că ar fi dorit o schimbare semnificativă în viața sa, cu excepția divorțului de inculpatul CIOACĂ CONSTANTIN CRISTIAN.

Dimpotrivă, în seara de 29 august 2007, după finalizarea discuțiilor tensionate pe care le-a avut cu inculpatul, victima a avut un comportament obișnuit, care exclude ipoteza unei plecări iminente. Din analiza succesiunii

activităților, evidențiată cu ocazia perchezițiilor informatice rezultă că după ce a ajuns la domiciliu victima a navigat pe Internet, și-a verificat căsuța de e-mail, a continuat să descarce filme și muzică din lista pe care i-o transmisesse în 14 august 2007 martorul ... (a căror descărcare nu se finalizase până la plecarea în Dubai – de exemplu filmele ...”), a căutat subtitrări pentru filme, urmând pe deplin tiparul său comportamental, privind utilizarea zilnică a calculatorului.

În plus, după cum rezultă din declarația martorului ... ,aparte de tensiunile cauzate de relația conjugală, victima se liniștise oarecum întrucât luase decizia să se despartă de inculpat și reușise să își amenajeze noul birou aproape de clădirea tribunalului, având în vedere că nu avea permis de conducere (un alt argument care exclude varianta unei plecări voluntare);

- în ceea ce îl privește pe minorul ... există un consens în declarațiile martorilor în sensul că victima nu l-ar fi părăsit niciodată, fiind cu atât mai legată de el cu cât rămăsese însărcinată mai greu, după ce și-a dorit multă vreme acest lucru.

2.3. Dovedirea, dincolo de orice îndoială rezonabilă, a faptului că inculpatul este autorul infracțiunii de omor calificat comisă asupra soției sale, se va realiza prin analizarea distinctă a următoarelor elemente:

2.3.1. Mobilul comiterii faptei

2.3.2. Ocazia de a comite fapta și de a ascunde urmele

2.3.3. Comportamentul inculpatului după comiterea faptei

Ulterior vor fi expuse considerente privind modalitatea comiterii faptei de către inculpat (2.3.4.)

2.3.1. Mobilul comiterii faptei

După cum s-a arătat în situația de fapt, conflictul dintre cei doi soți a atins un nivel fără precedent în zilele de dinaintea comiterii faptei.

Reamintim că inculpatul a vizualizat, în 28 august 2007, trei fișiere reprezentând fotografiile ale victimei cu amantul ei, martorul..., realizate în timpul vacanței petrecute împreună în Dubai, fapt ce i-a confirmat suspiciunile anterioare, însă nu i-a reproșat nimic pe moment victimei.

Cu privire la vacanța din Dubai victima îi spusese inculpatului că nu poate să o însoțească întrucât sejurul îi este plătit de o clientă.

În acest context, reproșurile pe care i le-a adresat victima inculpatului în 29 august 2007, în cadrul apelurilor telefonice repetate și ulterior, referitoare la faptul că acesta ar avea o amantă în municipiul Pitești, au fost de natură a provoca o reacție violentă din partea inculpatului.

Discuțiilor referitoare la relațiile extraconjugale li s-au adăugat cele privind divorțul și partajul iminent și s-au suprapus peste complexul născut din diferența evidentă de venituri dintre cei doi (asociată cu „tăierea” banilor de cheltuială ai inculpatului), precum și din diferența de vârstă și din controlul excesiv, exercitat de către victimă asupra inculpatului, aspecte duseseră la dezvoltarea unor sentimente de frustrare, acumulate în timp.

Aici se impune precizarea suplimentară că singura persoană cu care victima avea relații tensionate era inculpatul. Activitatea profesională desfășurată de victimă era axată îndeosebi pe cauze de natură civilă, iar în materie penală aceasta nu angaja cauze referitoare la infracțiuni grave, mai ales pentru a-l apăra pe inculpat. Există un consens generalizat în declarațiile martorilor audiați cu privire la relațiile normale, fără tensiuni, pe care victima le avea cu persoanele din jur, indiferent de calitatea acestora.

2.3.2. Ocazia de a comite infracțiunea și de a ascunde urmele este analizată prin contrast cu varianta săvârșirii ei de către orice altă persoană.

Câtă vreme locul comiterii infracțiunii este domiciliul conjugal al celor doi soți, nu vom insista asupra accesului inculpatului în imobil.

Nu există niciun indiciu care să justifice ipoteza pătrunderii în apartamentul conjugal al soților Cioacă-Ghinescu a unei alte persoane care să o ucidă pe soția inculpatului.

Din declarațiile inculpatului, coroborate cu listing-ul convorbirilor sale telefonice, rezultă că în noaptea de 29/30 august 2007 s-a întors la domiciliu, unde a găsit-o pe victimă și pe minorul ...Acest ultim fapt se coroborează și cu declarația martorei.... și cu datele rezultate din perchezițiile informatice. Victima nu a mai fost văzută niciodată din acel moment.

După cum s-a arătat mai sus, după comiterea faptei inculpatul a desfășurat activități de ascundere a urmelor infracțiunii, prin spălarea urmelor de sânge de la nivelul pardoselii și al peretelui comun al dormitorului matrimonial cu baia de serviciu.

Semne privind spălarea urmelor de sânge de pe pardoseală pot fi observate sub scrinul din holul de lângă dormitor. Urmele conțin sânge diluat și impurități și au fost în mod cert create în urma spălării/ștergerii gresiei din hol, surplusul din lichidul de spălare împreună cu substanța spălată migrând sub cufăr în zonele marginale (*Raport de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor la fața locului*, întocmit de Serviciul criminalistic – Inspectoratul de Poliție al Județului Brașov);

Vizualizând peretele menționat în lumină albastră cu lungimea de undă cuprinsă între 430-470 nm, cu filtru de contrast se observă urmele de scurgere a unor lichide, specifice spălării (a se vedea în acest sens *Raportul de expertiză criminalistică*, întocmit de Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București și *Raportul de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor la fața locului*, întocmit de Inspectoratul de Poliție al Județului Brașov – Serviciul Criminalistic).

Operațiunea de spălare este confirmată și de urmele existente sub dușumea, reprezentate de cruste ale unor substanțe folosite în construcții, ce au fost diluate în lichid și ulterior s-au uscat. Potrivit *Raportului de expertiză criminalistică*,

întocmit de Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București, compoziția elementală a acestor cruste evidențiază elemente chimice ce au fost regăsite în compoziția straturilor de vopsea lavabilă ale peretelui, amestecate cu impurități.

Raportat la faptul că acțiunea de spălare nu a dat rezultate satisfăcătoare, inculpatul a aplicat un strat suplimentar de glet și unul de vopsea lavabilă în zona inferioară a peretelui comun al dormitorului matrimonial cu baia de serviciu.

După cum rezultă din analizele fizico-chimice și din declarațiile martorilor care au făcut parte din echipa de muncitori ce a realizat în 2004 renovarea apartamentului, pe toți pereții din imobil a fost aplicată următoarea succesiune de straturi de finisare: amorsă, glet și vopsea lavabilă.

Analizele fizico-chimice au pus în evidență o succesiune de cinci straturi în zona menționată, după cum urmează: (dinspre interior spre exterior) amorsă, glet, vopsea lavabilă, glet, vopsea lavabilă (*Raportul de constatare tehnico-științifică*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică, și *Raportul de expertiză criminalistică* întocmit de Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București).

Raportul de expertiză criminalistică confirmă și faptul că asupra stratului interior de vopsea lavabilă s-a intervenit printr-o operație de frecare, acestuia lipsindu-i aspectul poros identificat la stratul exterior și având o nuanță de culoare mai diminuată.

Analizând planșa foto întocmită cu ocazia cercetării la fața locului din 7 noiembrie 2012, se observă că în spatele plintei de la baza peretelui, precum și pe șapa din beton, vopseaua acoperă parțial depozitul de sânge, ceea ce conduce la concluzia fermă că stratul de vopsea lavabilă a fost aplicat ulterior scurgerii sângelui de pe zid, sub dușumea (a se vedea în acest sens și *Raportul de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor la fața locului*, întocmit de Inspectoratul de Poliție al Județului Brașov – Serviciul Criminalistic).

Semnele unei lucrări recente de zugrăvire pot fi observate deja pe planșa foto întocmită cu ocazia cercetării la fața locului din 05.09.2007 (a se vedea în acest sens plintele de la baza peretelui menționat, singurele cu urme de vopsea).

Indicăm și declarația martorelor ..., potrivit cărora urmele de vopsea de pe plinte nu au existat înainte de data dispariției victimei. Totodată, martora ... declară că inculpatul avea vopsea păstrată pentru eventuale reparații, pe care le realiza personal.

Inculpatul a adunat în saci din polietilenă de culoare neagră toate obiectele care puteau să se murdărească cu sângele victimei, atât în timpul agresiunii cât și în timpul operațiunilor de transfer al cadavrului în baia principală, de tranșare și de pregătire pentru transport în vederea ascunderii (ambalaje de parfumuri, cărți, reviste, fotografii, caietul de sarcină al victimei, perne decorative etc.).

O bună parte din aceste obiecte se aflau în dormitorul matrimonial, în zona dintre pat și baia de serviciu. Obiectele au fost aruncate într-o râpă situată la 4,6 Km de Poiana Brașov pe direcția Râșnov, în apropierea unei alveole de refugiu auto, într-o zonă utilizată pentru depozitarea diferitelor gunoaie și resturi de materiale de construcții, fiind găsite la 08.10.2007.

Obiectele au fost împrăștiate pe o suprafață cu lungimea de circa 80 de metri, iar în punctul cel mai îndepărtat raportat la calea de comunicații auto a fost găsită uniforma de polițist a inculpatului. Locul exact în care a fost găsită uniforma este singurul din zonă în care au fost împrăștiate obiectele aruncate în care o persoană, indiferent de înălțime, nu poate fi văzută de la liziera pădurii, dinspre parcare. În plus, modul în care au fost așezate cele două piese ce fac parte din uniforma de polițist, exclud categoric posibilitatea ca aceasta să fi fost trasă în acel loc de animale sau ca poziționarea să fie rezultatul acțiunii unor factori naturali (a se vedea *Raportul de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor la fața locului*, întocmit de Inspectoratul de Poliție al Județului Brașov – Serviciul Criminalistic).

Cu aceeași ocazie, în râpă a fost găsită și o pereche de chiloți bărbățești ai inculpatului, apartenența fiind stabilită în urma analizării materialului genetic

existent pe aceștia, conform *Raportului de constatare tehnico-științifică biocriminalistică* întocmit de Institutul Național de Criminalistică.

Bunurile din râpă au fost recunoscute de către martorele ... și de părțile civile ... , stabilindu-se că acestea provin din apartamentul soților Cioacă-Ghinescu. Corespondența dintre bunurile din râpă și cele aparținând familiei Cioacă-Ghinescu rezultă și din planșa foto din volumul ..., fila..., precum și din *Raportul de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor la fața locului* , întocmit de Inspectoratul de Poliție al Județului Brașov – Serviciul Criminalistic, în care este realizată corespondența dintre sticlutele de parfum fotografiate la cercetările la fața locului efectuate în 2007, pe de o parte, și ambalajele aferente acestora găsite în râpă, pe de altă parte.

Toate aceste argumente exclud varianta uciderii victimei de către o altă persoană. Dacă, în principiu, poate fi acceptată ipoteza intrării în apartament a unei persoane cu acordul victimei, este evident că acea persoană nu ar fi făcut curat și nu ar fi zugrăvit pereții înainte de părăsirea apartamentului împreună cu cadavrul victimei.

Aruncarea în râpă a obiectelor găsite la 08.10.2007 a fost realizată de inculpat în două tranșe. În sprijinul acestei afirmații relatăm succesiunea locațiilor în care a fost evidențiat fotografic preșul din baia aferentă dormitorului, cu ocazia cercetărilor la fața locului efectuate în cauză: în 5 septembrie 2007 era așezat pe gresia din baie, în 11 septembrie 2007 era în mașina de spălat, impregnat cu o substanță de culoare închisă, probabil sol, iar în 8 octombrie 2007 este găsit în râpa dintre Poiana Brașov și Râșnov (a se vedea Planșa foto din volumul..., fila..., precum și *Raportul de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor la fața locului* întocmit de Inspectoratul de Poliție al Județului Brașov – Serviciul Criminalistic).

Înainte de a anunța oficial dispariția victimei, inculpatul a montat o perdea nouă de duș în baia aferentă dormitorului, pentru a o înlocui pe cea veche, folosită

la transportul segmentelor de cadavru. Înlocuirea perdelei, după 29 august 2007 și înainte de cercetarea la fața locului, rezultă din declarația martorei ... și din planșa foto din volumul., filele..., în care mai pot fi observate cutele specifice unei despachetări recente.

Ipoteza nerealistă a comiterii faptei de către orice altă persoană face lipsită de sens ascunderea ulterioară a cadavrului. În majoritatea covârșitoare a cazurilor de omor urmate de tranșarea, distrugerea sau ascunderea cadavrului (circa 80-90%), se identifică o relație preexistentă între victimă și agresor. Pe de o parte, agresorul speră că prin ascunderea cadavrului va reuși să acopere urmele infracțiunii, conștient fiind de faptul că va fi unul din principalii suspecti, și în al doilea rând există întotdeauna sentimente reziduale între victimă și agresor, care fac pentru acesta din urmă dificil din punct de vedere emoțional să lase cadavrul expus.

Mai menționăm că studiile de specialitate², referitoare la rata de probabilitate a ipotezei ca o femeie care a fost victima agresiunilor casnice să fie în final ucisă de soțul ei formulează următoarea concluzie: atunci când o femeie, despre care se știe că era victima agresiunilor soțului său, este găsită decedată, varianta uciderii acesteia de către propriul soț este cu 89% mai probabilă decât varianta uciderii de către orice altă persoană. Aici precizăm că, dacă datele statistice care au stat la baza realizării studiului (privind numărul de femei agresate de soți/100.000 de locuitori și, respectiv, numărul de femei victime ale infracțiunii de omor/100.000 de locuitori) pot fi diferite de la o zonă la alta, proporția probabilistică indicată mai sus nu poate fi esențial diferită.

În acest sens indicăm declarația martorei ..., audiată prin comisie rogatorie internațională, care a locuit în apartamentul situat în municipiul Brașov, (situat sub apartamentul soților Cioacă-Ghinescu), proprietatea martorilor..., potrivit căreia inculpatul avea obiceiul să o agreseze fizic pe victimă. Martora a fost probabil în

² A se vedea „The Legal Analyst. A Toolkit for Thinking about the Law”, The University of Chicago Press, Chicago and London, pag.290 sq.

eroare cu privire la indicarea exactă a perioadei în care a locuit în imobilul menționat, aspect ce se stabilește prin coroborare cu declarația martorilor

2.3.3. Comportamentul inculpatului după comiterea faptei

În 30 august 2007, după comiterea faptei și ascunderea primelor urme ale infracțiunii, inculpatul a contactat-o telefonic pe bona solicitându-i să se grăbească să ajungă la domiciliul acesteia, cu toate că martora nu era în întârziere. Motivul apelului l-a reprezentat informarea acesteia despre decizia luată intempestiv de a duce copilul la părinții paterni. După ce bona l-a pregătit pe copil, l-a întrebat pe inculpat dacă nu e cazul să-l însoțească la părinți în județul Argeș, având în vedere că deplasarea era atipică, realizându-se în timpul săptămânii și fără mama minorului. Inculpatul, spre deosebire de alte dăți, a negat că ar avea nevoie de ajutorul bonei.

În 2 septembrie 2007 inculpatul l-a invitat la domiciliul său pe martorul ..., ofițer de poliție Brașov, care a accesat în prezența inculpatului căsuța de poștă electronică a victimei, utilizând în acest scop opțiunea de conectare automată, preselectată implicit la sistemul de mesagerie....

În acest mod inculpatul și martorul au reușit să salveze și ulterior să listeze pasaje compromițătoare din corespondența electronică a victimei, inclusiv dovada transmiterii către martorul ... a voucher-ului privind vacanța din Dubai.

Această corespondență a fost folosită de inculpat în perioada următoare într-o veritabilă campanie de manipulare a persoanelor din anturaj, cărora ținea să le-o prezinte pentru a-și crea o imagine de victimă și a-i asigura în același timp adevăratei victime o imagine nefavorabilă. Scopul urmărit era ca în momentul inițierii procedurii dispariției, cercetările să fie direcționate pe o pistă greșită, aceea a plecării voluntare a victimei de la domiciliu. Comportamentul este evident anormal pentru o persoană de sex masculin, ofițer de poliție, care potrivit propriei declarații întârzia în acel moment sesizarea oficială a dispariției soției sale, pentru a evita prejudiciul de imagine al familiei.

În același context, inculpatul i-a dat martorului I-NLM un plic, conținând dovezi privind relația extraconjugală a victimei. Inculpatul i-a prezentat și acestuia corespondența, după care i-a cerut să predea plicul părinților victimei, afirmând „să vadă și maică-sa ce curvuliță a fost Elodița lor” (folosirea timpului trecut nu este întâmplătoare, fiind un exemplu clasic de relatare involuntară a adevărului).

În același timp, inculpatul evita contactele cu familia victimei, cu toate că anterior relația dintre aceștia era bună.

Potrivit declarației mamei victimei, într-o discuție telefonică din 07.09.2007, inculpatul era agitat, plângea și i-a spus că nu o să o mai vadă niciodată pe Elodia, nici vie, nici moartă, fără a da alte detalii.

În 14.09.2007, dând dovadă de un cinism extrem, inculpatul a scos-o pe victimă de la cheltuielile de întreținere. Din declarația martorului ... rezultă că ”a venit la mine la apartament vecinul de la apartamentul nr..., domnul Cioacă, soțul doamnei avocat Ghinescu, și m-a rugat ca atunci când merg la administratorul blocului să-l anunț să treacă la apartamentul său o singură persoană la întreținere pentru că fiul său este la bunici, fără să amintească ceva de soția lui”.

2.3.4. Circumstanțele uciderii victimei de către inculpat

Distribuția dinamică a stropilor de sânge identificați pe pereți, pe ușă, în baia aferentă dormitorului și pe obiectele de pe noptieră indică o acțiune de intensitate mare, comisă cu intenție, constând în loviri active repetate. Pumnul inculpatului a reprezentat vectorul care în deplasarea sa a realizat distribuția stropilor din sângele victimei, inclusiv cei identificați la o înălțime mai mare.

Agresiunea s-a realizat în dormitorul matrimonial, în spațiul dintre pat și peretele comun cu baia aferentă acestuia, inclusiv în spațiul de acces în baie.

După finalizarea agresiunii, soldată cu moartea victimei, corpul acesteia a rămas o vreme întins la podea, cu capul lipit de peretele dintre dormitor și baie, ocazie cu care sângele acesteia s-a scurs sub podea (pentru analize de detaliu privind distribuția urmelor de sânge, a se vedea *Rapoartele de constatare* întocmite de Inspectoratul de Poliție al Județului Brașov – Serviciul Criminalistic).

Mai facem trimitere la următoarele elemente relevante în ansamblul probator, care confirmă vinovăția inculpatului:

- identificarea sângelui victimei pe mocheta din portbagajul autoturismului ...(2 urme), urme create cel mai probabil cu ocazia transportării fragmentelor de cadavru - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică* și *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică*, întocmite de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea sângelui victimei pe tocul pistolului inculpatului, identificat în torpedoul autoturismului ...- *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică.

Reamintim că în noaptea de 29/30 august 2007, cu ocazia revenirii la domiciliu după vizita pe care i-a făcut-o martorei, în jurul orei 02.20, inculpatul era echipat în uniformă de poliție;

- identificarea sângelui victimei pe capacul cotierei față a autoturismului ...și pe suportul cotierei față a autoturismului (urme realizate prin transfer, de pe mâna inculpatului) - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică.

3. Infrațiunea de profanare de morminte

În ceea ce privește infrațiunea prevăzută de art. 319 din Codul penal identificăm două momente:

3.1. Depesarea cadavrului de către inculpat

3.2. Ascunderea rămășițelor pământești

Cele două acțiuni vor fi analizate separat, cu precizarea că fiecare dintre ele întrunește elementele constitutive ale infrațiunii de profanare de morminte. Cu toate acestea, raportat la existența unei rezoluții infraționale unice, infrațiunea nu își pierde caracterul unitar.

3.1. Depesarea cadavrului de către inculpat

Această etapă din activitatea infracțională desfășurată de inculpat va fi probată, în condițiile negăsirii cadavrului, prin probe indirecte:

- identificarea unei urme dinamice creată prin stratificare cu sânge (confirmat prin *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică* întocmit de Institutul Național de Criminalistică că aparține victimei Ghinescu Elodia Marilena), pe tocul ușii, pe partea laterală stângă față de intrarea în dormitorul matrimonial, fapt care indică transportarea cadavrului de la dreapta (dinspre dormitor) spre stânga (spre hol).

Potrivit *Raportului de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor la fața locului*, întocmit de Inspectoratul de Poliție al Județului Brașov – Serviciul Criminalistic, urmele din dormitor le preced pe cele din hol. Reamintim că în holul de lângă dormitor, pe gresia de sub cufăr au fost descoperite mai multe pete uscate din sângele victimei.

Aceste urme au fost realizate cu ocazia transportării cadavrului din dormitor în baia principală a apartamentului, în vederea depesării;

- identificarea sângelui pe o parte semnificativă a siliconului dintre cada băii principale și pereți;

- găsierea în râpă a sitei aferente sifonului căzii din baia principală. Remarcăm că inculpatul nu a aruncat și sita aferentă căzii de duș, care a fost fotografiată în baia de serviciu cu ocazia cercetării la fața locului din 11.09.2007. În planșa foto aflată în volumul..., fila..., se pot observa asemănările dintre cele două site. Opțiunea inculpatului de a o arunca doar pe cea din cada băii principale indică faptul că prin aceasta s-a scurs o cantitate importantă din sângele victimei, motiv pentru care a apreciat că ar putea reprezenta o importantă probă de vinovăție.

Precipitațiile și celelalte condiții naturale la care au fost expuse obiectele din râpă până la găsierea lor de către organele de urmărire penală (a se vedea tabelul din

volumul ..., fila...), au diminuat mult șansele găsirii unei cantități suficiente de sânge pentru genotipare. Este însă tocmai de aceea extrem de relevantă găsirea sângelui victimei chiar și pe un număr mic din totalitatea obiectelor găsite în râpă, având în vedere că dezvăluie intenția clară de ascundere a urmelor infracțiunii;

-dispariția, imediat după data de 29 august 2007, din apartamentul soților Cioacă-Ghinescu, a unui cuțit de bucătărie cu o lungime de 25-30 cm, a perdelei de duș care a fost înlocuită cu o alta nouă, a două prosoape, precum și a unei genți de voiaj de dimensiuni mari, obiecte care nu au fost găsite în râpă împreună cu celelalte bunuri din apartamentul celor doi soți.

Acest tratament diferențiat al obiectelor purtătoare de urme din sângele victimei indică faptul că bunurile enumerate anterior au fost folosite pentru acțiuni separate, ulterioare uciderii victimei, respectiv deșesarea și transportul segmentelor de cadavru. Remarcăm că pentru ascunderea sau distrugerea acestor obiecte, inculpatul a acordat mult mai multă atenție, astfel încât acestea nu au fost găsite;

-găsirea în râpă a colacului de toaletă aparținându-i minorului ..., care era ținut în baia principală a apartamentului. Opțiunea aruncării și a acestui obiect indică împrăștierea sângelui victimei pe o suprafață mare a băii principale.

3.2. Ascunderea rămășițelor pământești ale victimei

După cum s-a arătat și în literatura de specialitate, respectul pentru memoria celor decedați este un sentiment profund uman, de înaltă ținută morală, pe care societatea îl promovează și îl ocrotește, acesta făcând parte din obiectul juridic special al infracțiunii de profanare de morminte.

Din examinarea textului art.319 din Codul penal rezultă că legea impune un respect datorat onoarei și personalității victimei, sancționând orice act de profanare a unui cadavru.

În decizia nr.907/21 februarie 2003, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție – Secția penală, s-a arătat că pot fi încadrate în această categorie lovirea,

vătămarea, tăierea, străpungerea cadavrului, întoarcerea acestuia în altă poziție, degradarea, distrugerea, suprimarea, sustragerea cadavrului sau unei părți din acesta, a cenușii, dezgroparea (în alte condiții decât cele autorizate), dezbrăcarea cadavrului, aruncarea oaselor sau a rămășițelor pământești ori a cenușei, murdărirea cadavrului, atașarea unui obiect sau însemn de natură a leza memoria persoanei decedate.

Ca urmare, simplul fapt al aruncării sau ascunderii rămășițelor pământești ale unei persoane, fără asigurarea ritualului impus de confesiunea celui decedat și de obiceiurile comunității din care face parte, reprezintă un act de profanare a cadavrului, cât timp reprezintă o atingere adusă respectului datorat morților și amintirii acestora.

Prin decizia pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în procedura recursului în interesul legii, s-a statuat că în ipoteza în care obiectul material al infracțiunii de profanare de morminte este un cadavru, iar inculpatul, prin dezmembrarea ori incendierea cadavrului, urmărește ascunderea faptei de omor comise anterior, se vor reține în concurs real infracțiunea de omor și infracțiunea de profanare de morminte.

Din considerentele hotărârii rezultă că variantele alternative de săvârșire a infracțiunii de la art.319 din Codul penal, menționate expres în dispozitivul hotărârii, nu trebuie interpretate limitativ, instanța supremă arătând că în cazul în care acțiunea de ucidere este urmată de o a doua faptă, de profanare a cadavrului, aceste două fapte distincte, succesive, trebuie să primească haina juridică firească fiecăreia, corespunzătoare infracțiunii de omor în forma în care a fost săvârșită, precum și infracțiunii de profanare de morminte, aflate în concurs real.

Având în vedere cele expuse, dovedirea profanării de către inculpat a cadavrului victimei Ghinescu Elodia Marilena, în varianta ascunderii rămășițelor pământești ale acesteia, se va realiza prin simpla constatare a lipsei cadavrului de la locul identificat ca fiind loc al comiterii infracțiunii de omor, coroborată cu lipsa

unui mormânt al acesteia și omisiunea parcurgerii ritualului specific înhumării, în prezența celor apropiați.

În volumul ..., paginile ... a fost atașată practică judiciară relevantă.

Forma de vinovăție cu care a fost comisă infracțiunea de profanare de morminte de către inculpatul CIOACĂ CONSTANTIN CRISTIAN, este în mod evident *intenția*, fie ea și indirectă.

APĂRAREA INCULPATULUI

Inculpatul nu a recunoscut comiterea faptei, iar după 22 octombrie 2007 s-a prevalat de dreptul la tăcere.

Cu toate acestea, a continuat ”să își facă apărarea” prin acordarea unor interviuri, variantă preferabilă pentru acesta raportat la lipsa unor consecințe efective și imediate ale eventualelor neconcordanțe în declarații, asupra aspectele esențiale. În condițiile în care inculpatul nu a mai dorit să dea declarații, au fost solicitate copii ale unora dintre interviuri.

Cu privire la toate aspectele importante ale cauzei, se remarcă prezența inconsecvenței, comportamentul inculpatului fiind simulat.

După schimbarea primei declarații, în care nu a recunoscut traseul Brașov-Pitești și retur, parcurs în noaptea de 29/30 august 2007, întrucât nu ar fi dorit să admită faptul că avea o relație extraconjugală cu martora ..., a fost constant în a declara că după ce s-a întors acasă în jurul orei 02.20, s-a culcat lângă soție, iar aceasta a plecat a doua zi la serviciu, mai devreme decât de obicei, și nu s-a mai întors niciodată.

Inculpatul neagă ideea luării în mod intempestiv a deciziei de a duce copilul la bunicii paterni, însă declarația acestuia este infirmată de declarația martorei ...

În ceea ce privește *cuțitul* despre care aceeași martoră a afirmat că a dispărut din apartament, inculpatul a declarat la 12.09.2007 că nu cunoaște momentul dispariției acestuia.

După ce a observat lipsa cuțitului, cu ocazia cercetării la fața locului din 11 septembrie 2007, în prezența organelor de poliție, martora ... i-a cerut explicații inculpatului acesta afirmând în prima fază că l-a aruncat deoarece era stricat la mâner, iar ulterior că nu știe ce a făcut cu el (declarația martorei din 18.09.2007).

În declarația sa din 19.09.2007, inculpatul neagă faptul că ar fi furnizat două variante în discuția cu bona.

În convorbirea telefonică din 25.09.2007, dintre inculpat și martora ... (procesul-verbal de redare a convorbirilor telefonice, volumul ..., fila ...), inculpatul încearcă să o convingă pe martoră că victima ar fi aruncat cuțitul, fapt care ar fi fost cunoscut de bonă. Martora declarase deja că a folosit cuțitul ultima dată în 28 august 2007, după care l-a spălat și l-a pus la locul său în sertar.

Într-o altă convorbire telefonică din 06.11.2007 inculpatul îi spune unei alte interlocutoare că ar fi găsit la domiciliu *cuțitul și prosoapele* lipsă.

În interviul acordat de inculpat în 26 noiembrie 2007 (suportul optic din volumul ... fila ...), inculpatul prezintă două prosoape și un cuțit despre care susține că ar fi cele a căror lipsă a remarcat-o bona. Despre cuțit afirmă că l-ar fi găsit într-o altă zonă a mobilei de bucătărie decât cea de depozitare a tacâmurilor, unde poliștii nu ar fi căutat, iar cu privire la prosoape arată un loc în comoda din camera copilului, unde le-ar fi găsit sub hainele acestuia.

Remarcăm că în discuția redată anterior în extras, inculpatul afirmă că ar fi găsit cele două prosoape în momente diferite, cu toate că în interviu indică un singur loc în care le-ar fi găsit pe amândouă.

Cu privire la cele trei obiecte prezentate în interviu, martora ..., reaudiată la data de 04.01.2013, neagă susținerile inculpatului arătând că nu a văzut niciodată în apartamentul familiei Cioacă-Ghinescu cuțitul prezentat în interviu, iar prosoapele nu erau ținute în comoda copilului. De altfel, înainte ca inculpatul să-l ducă pe minor la bunicii paterni în 30 august 2007, martora a pregătit bagajul

copilului, luând haine tocmai din acea comodă și nu a văzut prosoape în locul indicat.

Aceeași abordare, identificată în extrasul de convorbire telefonică, redat anterior, privind temporizarea de către inculpat a prezentării unor posibile probe, după criterii de impact, mediatic sau de altă natură, se remarcă și în:

- refuzul de a preda cuțitul și prosoapele prezentate în interviu, cu mențiunea că ”sunt puse bine” și că le va prezenta în instanță;
- pregătirea unor ”martori surpriză”, care ar fi văzut-o pe victimă în viață, pentru momentele apropiate de repunerea în discuție a măsurii arestării preventive. Prezentarea se realizează în prima fază la emisiunile televizate, pentru a asigura influențarea opiniei publice, profitând de disponibilitatea realizatorilor de știri de a transmite orice informație legată de cazul ”Elodia”. Din declarația din 28 ianuarie 2013 a martorului rezultă că inculpatul știa de multă vreme de martora ..., menționată mai sus, dar urma ”să iasă cu asta la momentul potrivit”. Potrivit declarației, ”acum e momentul”.

În ceea ce privește *perdeaua de duș* identificată cu ocazia cercetării la fața locului din 11 septembrie 2007, martora ...a remarcat că nu era cea pe care o văzuse înainte ca soții Cioacă-Ghinescu să meargă în vacanță în Italia în intervalul 27 iulie - 5 august 2007. Precizăm că, potrivit declarației sale, bona intra rar în dormitorul matrimonial al celor doi soți și implicit în baia aferentă acestuia, ceea ce justifică raportarea la un moment mai îndepărtat.

Cu privire la această *perdea de duș* inculpatul a declarat în 13.09.2007 că ar fi fost schimbată de soția sa pentru că cea veche era găurită și curgea apa prin ea.

În cadrul convorbirii telefonice din 18.09.2007, dintre inculpat și bonă inculpatul încearcă să o convingă pe martoră, pe de o parte că cele două perdele seamănă între ele și, pe de altă parte, că el nici n-ar fi văzut că prima a fost schimbată. Cine anume i-ar fi atras atenția că *perdeaua* a fost în fapt schimbată, așa

cum a declarat în 13.09.2007, nu e foarte clar, cât timp acesta susține că înlocuirea ar fi fost realizată tocmai de victimă înainte de vacanța din Italia, iar cei doi soți, din motive lesne de înțeles, nu mai comunicau.

Într-un alt interviu realizat la 28 august 2008, inculpatul încearcă să susțină că de fapt cutele specifice împachetării, observate pe perdeaua de duș, nu ar dovedi că aceasta ar fi fost schimbată recent.

Cu privire la *obiectele găsite în râpă*, cu excepția fotografiei în care apare el cu victima, inculpatul declară în 22.10.2007 că nu le recunoaște și nu poate spune cu certitudine dacă au fost sau nu în locuința lor. Nu poate preciza nici dacă unele dintre obiecte au aceleași caracteristici cu cele aflate în locuință.

Memoria extrem de selectivă, pe care inculpatul o invocă implicit atunci când recunoaște exclusiv fotografia în care apare și el, este un indicator puternic al relei-credințe. Obiectele din râpă au fost recunoscute chiar și de fratele victimei, care avea un contact mult mai limitat cu apartamentul inculpatului. Cu aceeași ocazie, inculpatul declară că „nu pot spune nimic în legătură cu uniforma de polițist găsită în acea râpă și nici nu știu dacă din casă îmi lipsește vreo uniformă de polițist. Eu nu știu nici câte uniforme de polițist am în casă”.

Cu ocazia judecării cererii sale de înlocuire a măsurii arestării preventive, în ședința din 28.12.2012 a Tribunalului București – Secția I penală, inculpatul a declarat că hainele de poliție nu îi aparțin.

Apartenența a fost stabilită prin teste genetice, concluzionându-se că, dintre obiectele găsite în râpă, pantalonii de uniformă și chiloții bărbătești găsiți i-au aparținut cu certitudine inculpatului, iar cu privire la cămașa de uniformă acesta este indicat ca posibil contributor în amestecul de profile genetice găsit pe materialul textil (*Raport de constatare tehnico-științifică biocriminalistică*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică). Menționăm că pantalonii de uniformă au fost găsiți sub cămașă, motiv pentru care au fost mai puțin expuși acțiunii condițiilor de mediu. În plus, cu privire la cămașă, s-a stabilit că are mărimea indicată de inculpat cu ocazia solicitării de haine de serviciu (a se vedea în acest sens cererea de echipament de la 14.10.2003, care poartă semnătura

inculpatului). În râpă a fost găsită și o emblemă purtând gradul „inspector principal”, pe care îl deținea inculpatul la acea dată.

*

* *

În general, apărarea inculpatului este centrată pe: utilizarea repetitivă a răspunsului „nu știu”, „nu îmi explic”, cu referire, de exemplu, la modul cum a ajuns sângele pe tocul pistolului, sub scrin etc.; declarația martorei ..., pe care parchetul ar ascunde-o și care „nu avea cum să o confunde” pe victimă; faptul că parchetul nu l-a găsit pe numitul ..., ceea ce ar fi dificil de crezut etc.

Singurele explicații pe care inculpatul le furnizează cu privire la prezența petelor de sânge în dormitor și în portbagajul autoturismului vizează un accident ușor al copilului, care ar fi dus la pătarea pereților dormitorului cu sânge (susținere irelevantă, având în vedere rezultatul testelor ADN, și infirmată de declarația bonei), și o excoriație la degetul victimei, cu ocazia unei ieșiri la iarbă verde (afirmație care nu se coroborează cu niciun alt mijloc de probă, și are o relevanță extrem de limitată, raportat la numărul foarte mare de urme din sângele victimei, identificate la cercetările la fața locului). Explicațiile apărătorului inculpatului, formulate cu ocazia judecării recursului în procedura arestării preventive, conform cărora sângele de sub podeaua dormitorului ar proveni de la 2 avorturi pe care victima și le-ar fi provocat în baia aferentă dormitorului, nu au nicio legătură cu realitatea.

Sușinerile inculpatului cu privire la existența stratului suplimentar de glet și a celui de vopsea lavabilă sunt inconsecvente: afirmă, în prima fază, că nu are cunoștință de aplicarea unui strat suplimentar de glet și de straturi suplimentare de vopsea, după care învederează că în intervalul 2004-2007 s-ar fi făcut alte lucrări de reparații dată fiind degradarea pereților – declarația din 28.11.2012. Relatările sunt infirmate de ansamblul probator – declarații de martori și probe științifice, care au pus în evidență scurgerea și uscarea peliculei de vopsea, peste sângele scurs sub podea.

Cu ocazia cercetării la fața locului din 13 septembrie 2012, inculpatul a afirmat că ar avea informații verificabile în sensul că victima ar fi fost inclusă în programul de protecție a martorilor și că aceasta ar fi fost depistată de un echipaj de poliție în cadrul procedurii de urmărire internațională și ar fi afirmat că nu mai dorește să fie contactată de membrii de familie. Verificările specifice au avut rezultat negativ.

Versiuni din ce în ce mai fanteziste, cu privire la care inculpatul ar avea informații verificabile, au fost emise și cu ocazia aducerii inculpatului la parchet pentru a-l întreba dacă are probe de propus.

În procesul-verbal întocmit în 19 decembrie 2012 au fost consemnate susținerile inculpatului și ale avocatei acestuia, referitoare la motivul pentru care victima s-ar ascunde: inculpatul ar fi găsit pe calculatorul comun, înainte de data dispariției, un folder conținând afacerile Elodiei cu SPP-iști din Cotroceni. După ce victima ar fi realizat acest lucru, persoanele la care se refereau acele documente ar fi declanșat investigația pentru infracțiunea de omor și ar fi direcționat-o împotriva inculpatului, pentru a crea condițiile ca sub presiune să afle ce știe acesta despre conținutul folder-ului menționat.

În continuare s-a arătat că unul din ..., a cărui identitate nu au menționat-o, dar au precizat că este rudă cu inculpatul, ar fi fost declarat nebun și apoi pensionat medical pentru a se evita dezvăluirea de către acesta a unor informații la care ar fi avut acces victima. Din convorbirile inculpatului cu acesta, interceptate și înregistrate în prezenta cauză, ar rezulta aspecte relevante în susținerea acestor afirmații.

Făcând abstracție de faptul că varianta propusă de inculpat nu este credibilă, în cauză a fost audiat martorul ..., văr cu inculpatul, , în prezent pensionar, a cărui declarație este pe deplin lămuritoare și nu vom insista asupra ei .

Inculpatul a sugerat și varianta „plantării” obiectelor din râpă de către familia victimei.

Din declarația martorului ..., rezultă că la data de 06.09.2007 inculpatul schimbase deja ambele yale ale ușii de acces în apartament, predându-i-le lăcătușului împreună cu câte 3 chei originale.

Din *Raportul de constatare tehnico-științifică traseologică*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică, rezultă că în cele două yale au fost folosite exclusiv chei originale. Din informațiile obținute de la producători a rezultat că una dintre yale era comercializată cu 4 chei originale, iar cea de a doua cu 3 chei originale.

Din declarația martorei ... rezultă că cei doi soți aveau doar trei seturi de chei de acces, un set fiind la inculpat, un al doilea la victimă, iar cel de al treilea fiind păstrat pe un suport în interiorul apartamentului, fiind folosit de către bonă pentru a ieși cu copilul la plimbare. Acest set de chei nu rămânea niciodată la bonă și nu era lăsat altor membri de familie sau unei alte persoane.

Ca urmare, nicio altă persoană nu ar fi putut să intre în apartament, neavând chei potrivite. De altfel, în declarațiile sale, inculpatul a încercat să acrediteze ideea că victima ar fi plecat cu cel de al patrulea set de chei, care în fapt nu a existat.

Mai mult, după cum s-a arătat mai sus, obiectele din râpă au fost aruncate cel puțin în parte după schimbarea de către inculpat a celor două yale (reamintim mențiunile privind preșul din baia aferentă dormitorului), moment în care în mod cert nicio altă persoană în afara inculpatului nu avea cheie de acces în apartament. Acesta este un puternic indicator al faptului că inculpatul avea cunoștință de râpa situată între Poiana Brașov și Râșnov și că o folosea ca loc de debarasare/ascundere a unor lucruri.

Cu privire la mobil, inculpatul a susținut că nu ar fi fost dovedit, din perspectiva *dezvoltării unei noi relații posibil maritale* cu martora ... Referirea la această relație, cu o relevanță foarte limitată în contextul caracterului cert al tensiunilor dintre cei doi soți, existente în momentul comiterii faptei, nici nu este confirmată de realitatea stabilită prin probe.

*

* *

....

Referirea la un serial despre fenomene paranormale, care îmbină elemente de *SF*, *Fantasy* și *Horror*, generată de ipoteza că linia telefonică a cabinetului victimei ar fi ocupată, are o explicație simplă, aceea că interlocutorii știau că aceasta nu are cum să răspundă, întrucât nu mai era în viață.

Același gen de recunoaștere involuntară se remarcă și în interviul din 28 august 2008, inculpatul afirmând că atunci când a apelat numărul de telefon care i-a aparținut victimei, de la care primise în perioada anterioară apeluri și mesaje scrise, nu a spus nimic, întrucât nu se aștepta ca victima să răspundă. Menționăm că numărul fusese obținut la cerere de jurnalista care a realizat interviul, profitând de faptul că fusese deconectat pentru neplată și era disponibil.

*

* *

Deși inculpatului și apărătorilor acestuia li s-a dat permanent posibilitatea să ia cunoștință despre concluziile rapoartelor de constatare tehnico-științifică dispuse în cauză, nu au formulat niciodată obiecțiuni.

Singurele cereri de probațiune ale inculpatului au fost formulate în 22.10.2007 și 28.12.2007, în cuprinsul declarațiilor de de învinuit și, respectiv, în 14.01.2013, în memoriul adresat parchetului de către apărătorul acestuia.

Astfel, cu ocazia audierii din 22.10.2007, inculpatul a solicitat prelevarea amprentelor papilare de pe bunurile găsite în râpă (expresie a teoriei conspirației, expusă cu ocazia audierii de către judecător la 28.12.2012 potrivit căreia obiectele au fost aruncate de familia victimei, pentru a-l incrimina) și analizarea conținutului corespondenței electronice a victimei.

S-a dispus prelevarea eventualelor urme papilare de pe obiectele din râpă, rezultatul fiind negativ, conform *Raportului de constatare tehnico*, întocmit de Institutul Național de Criminalistică. Raportat la starea de degradare a obiectelor din râpă, cauzată de factori naturali cum ar fi precipitațiile, specifice perioadei în discuție, identificarea unor urme papilare era improbabilă. Pe de altă parte, la fel cum argumentul prezenței urmelor papilare ale inculpatului nu ar putea fi utilizat

pentru a dovedi că el a aruncat obiectele în râpă (cât timp în discuție sunt bunurile familiei), nici ipoteza că pe una din fotografii sau pe o revistă ar fi identificate traseele papilare ale mamei victimei nu ar fi dovedit nimic. Corespondența electronică a victimei este la dosar, fiindu-i atribuită valoarea corespunzătoare în analiza ansamblului probator.

Declarațiile martorilor și ale părților civile confirmă prezența obiectelor în apartamentul familiei Cioacă - Ghinescu până la momentul comiterii faptei și infirmă apărarea inculpatului, conform căreia acestea ar fi rămas la părinții victimei din perioada renovării imobilului. Subliniem și faptul că în râpă s-a găsit și cordonul de la un obiect vestimentar al bonei (care nu avea cum să ajungă la domiciliul părinților victimei), iar fotografiile în care apare perna decorativă sunt realizate în apartamentul soților Cioacă – Ghinescu, după nașterea copilului și, implicit, după renovare.

În plus, ideea că lenjeria de corp nespălată a inculpatului ar fi fost păstrată o perioadă lungă, de ordinul anilor, la domiciliul socrilor săi, este de-a dreptul ilară.

În cererea consemnată în declarația inculpatului din 28.12.2007, s-a propus audierea martorilor ..., precum și stabilirea profilului genetic al fiului său pentru a fi comparat cu profilele genetice stabilite de către Institutul de Criminalistică cu ocazia examinării obiectelor descoperite pe parcursul anchetei. Audierile solicitate au fost realizate pe parcursul anchetei, declarațiile martorilor fiind la dosar, iar în ceea ce privește stabilirea profilului genetic al minorului, nu este clar ce dorea inculpatul să dovedească, însă acesta a și revenit ulterior asupra probei.

Cererea de probațiune din 14.01.2013 a fost analizată în detaliu, fiind soluționată prin ordonanța din 15.01.2013, comunicată inculpatului.

Răspunsul primit de la Patriarhia Română, având la bază solicitarea de informații de la această instituție ca urmare a admitterii cererii de probațiune a inculpatului sub acest aspect, este suficient pentru a concluziona că victima nu se află într-un lăcaș de cult. Condițiile prevăzute în Regulamentul pentru organizarea vieții monahale și funcționarea administrativă și disciplinară a mănăstirilor sunt riguroase, pentru primirea într-un lăcaș de cult fiind necesară îndeplinirea unui

număr mare de formalități care implică reprezentanți ai altor autorități, ceea ce, ținând cont și de gradul de mediatizare a dispariției, exclude varianta sugerată de inculpat, indiferent dacă victima ar fi folosit identitatea reală sau una falsă.

În plângerile adresate instanței, inculpatul a contestat condițiile de realizare a testării cu tehnica poligraf (*Raportul de constatare tehnico-științifică* întocmit de Institutul Național de Criminalistică, care a pus în evidență comportamentul simulat al inculpatului), după care a refuzat constant o a doua testare, afirmând că nu are încredere în această procedură.

Inculpatul a fost întrebat punctual dacă solicită efectuarea vreunei expertize în cauză, însă nu a dorit să își exercite acest drept.

În 19.12.2012 inculpatul a fost informat, în temeiul art.120 din Codul de procedură penală, că în cauză urmează a se efectua patru expertize, după cum urmează: o expertiză fizico-chimică, o expertiză a fotografiilor, o expertiză medico-legală și o expertiză genetică. Aceștia i-au fost aduse la cunoștință obiectivele stabilite de procurori, punându-i-se în vedere că are dreptul să facă observații cu privire la acestea, să ceară modificarea sau completarea lor, precum și să ceară numirea a câte unui expert parte recomandat de el, care să participe la efectuarea expertizelor.

Prin memoriul din 21.12.2012 inculpatul, prin apărător, a transmis o listă cu numele unor experți recomandați de acesta, însă i s-a pus în vedere că experții parte propuși trebuie să se găsească în lista de experți criminaliști autorizați existentă pe pagina de Internet a Ministerului Justiției ori în lista experților medico-legali ce pot fi nominalizați de organele judiciare la solicitarea părților, de pe pagina de Internet a Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici", după caz, și să nu fie incompatibili.

Prin memoriul din 03.01.2013 inculpatul, prin apărător, a reiterat solicitarea de numire a experților parte recomandați anterior, cu toate că erau neautorizați sau incompatibili, și a înlocuit doar expertul parte propus pentru expertiza fotografiilor,

singurul care îndeplinea condițiile menționate, cu un alt expert, care nu se regăsește pe listă.

Ca urmare, toate cererile de numire ale unor experți recomandați de parte au fost respinse.

În ceea ce privește propunerea inculpatului de a include obiective suplimentare, alături de cele stabilite inițial de procurori, cererea a fost admisă în parte, ordonanțele din 08.01.2013, prin care s-a dispus efectuarea expertizelor, conținând considerentele pe baza cărora obiectivele au fost incluse sau omise, de la caz la caz.

Părțile nu au formulat obiecțiuni cu privire la rezultatul expertizelor, cu toate că rapoartele le-au fost comunicate in extenso în 24.01.2013.

DATE DESPRE URMĂRIREA PENALĂ

Prin rezoluția Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr.... din data de 17.09.2007, cauza înregistrată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov sub nr...., privind dispariția numitei Ghinescu Elodia Marilena, a fost preluată de către procurorii Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea efectuării urmăririi penale.

Prin rezoluția nr.... din data de 18.09.2007 s-a dispus începerea urmăririi penale față de învinuitul Cioacă Constantin Cristian sub aspectul săvârșirii infracțiunii de omor calificat, prev. și ped. de art.174, art.175 lit. c din Codul penal.

La data de 19.09.2007, învinuitului Cioacă Constantin Cristian i-au fost aduse la cunoștință, în prezența avocatului ales, învinuirea, încadrarea juridică a faptei precum și drepturile procesuale.

Prin ordonanța din data de 27.11.2012 în cauză s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunea de omor calificat, prev. și ped. de art.174, art.175 lit.c din Codul penal, în infracțiunile de omor calificat, prev. și ped. de art.174, art.175 lit.c din Codul penal, și profanare de morminte. prev. și ped. de art.319 din Codul penal, cu aplic. art.33 lit. a din Codul penal.

Prin ordonanța din 28.11.2012 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul Cioacă Constantin Cristian.

Schimbarea încadrării juridice a faptei și punerea în mișcare a acțiunii penale i-au fost aduse la cunoștință inculpatului la data de 28.11.2012, în prezența avocatului ales.

Este oportună includerea unor considerente de natură procedurală, privind activitățile desfășurate la 13.09.2012 și, respectiv, 07.11.2012, în apartamentul inculpatului.

Cu fiecare ocazie s-a solicitat în prealabil emiterea de către Tribunalul București a unor autorizații de percheziție, pentru a da eficiență garanțiilor desprinse din jurisprudența CEDO, referitoare la inviolabilitatea domiciliului. Cu toate acestea, activitățile au reprezentat în fapt *cercetări la fața locului*, fiind necesar să se facă constatări cu privire la situația locului săvârșirii infracțiunii, să se descopere și să se fixeze urmele infracțiunii, să se stabilească poziția și starea mijloacelor materiale de probă și împrejurările în care infracțiunea a fost săvârșită.

După cum a rezultat de la bun început din probele de la dosar, apartamentul conjugal al celor doi soți a reprezentat locul uciderii și profanării cadavrului victimei Ghinescu Elodia Marilena.

Ca urmare, prevederile art. 107 alin. 4 din Codul de procedură penală nu sunt aplicabile, acestea neavând legătură cu prelevarea urmelor infracțiunii, unele dintre probele ridicate având caracter de micourme.

Inculpatului Cioacă Constantin Cristian i-a fost prezentat materialul de urmărire penală în prezența apărătorului ales.

În ceea ce privește competența de soluționare a cauzei precizăm că prin Dispoziția Șefului IPJ Brașov 04.03.2008, urmare avizului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inculpatul CIOACĂ CONSTANTIN CRISTIAN a fost eliberat din cadrul structurilor poliției judiciare. Având în vedere că fapta pentru care este trimis în judecată nu are legătură cu atribuțiile de serviciu, în raport de disp. art. 40 din Codul de procedură penală competența de soluționare aparține tribunalului.

În cauză urmărirea penală a fost efectuată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și în raport de dispozițiile art.30 alin.3 din C.pr.pen. va fi sesizat cu rechizitoriu Tribunalul Argeș, instanță competentă după locul unde locuiește inculpatul.

Având în vedere că în perioada septembrie 2007 – iunie 2011, urmărirea penală a fost efectuată de procurorul șef secție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art.264 alin.3 din Codul de procedură penală rechizitoriul va fi verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-adjunctul procurorului general.

*

* *

MĂSURI PREVENTIVE

La data de 19.09.2007, în cauză s-a dispus reținerea învinuitului Cioacă Constantin Cristian, pe o durată de 24 ore, începând cu data de 19.09.2007, ora 17,30 până la data de 20.09.2007, ora 17,30.

Prin încheierea din 23.09.2007, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, față de învinuitul Cioacă Constantin Cristian s-a luat măsura obligării de a nu părăsi țara pe o durată de 30 de zile, măsură prelungită succesiv până la data de 21.12.2007.

Prin încheierea din 05.12.2012, a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală, s-a luat față de inculpat măsura arestării preventive pe o perioadă de 29 de zile. Măsura a fost ulterior prelungită urmând să expire la data de 01.02.2013.

În temeiul art.300¹ din Codul de procedură penală Tribunalul Argeș, instanță ce va fi sesizată cu rechizitoriu, urmează să se pronunțe cu privire la menținerea arestării inculpatului.

*

* *

Față de cele expuse mai sus,

Constatând că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă existând probele necesare și legal administrate,

În temeiul art. 262 pct.1 lit. b și art.267 alin.4 din Codul de procedură penală

DISPUNEM :

1. Trimiterea în judecată, în stare de arest preventiv, a inculpatului:

CIOACĂ CONSTANTIN CRISTIAN

pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- ⌚ **omor calificat prev. și ped. de art.174, art.175 lit. c din Codul penal**
- ⌚ **profanare de morminte prev. și ped. de art.319 din Codul penal**
cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal

2. Menținerea măsurii asiguratorii a sechestrului asupra imobilului situat în municipiul Brașov....

3. În temeiul art. 264 coroborat cu art. 30 alin.1 și 3 din Codul procedură penală dosarul va fi trimis spre competență soluționare Tribunalului Argeș.

4. Se stabilesc cheltuieli judiciare în cuantum de 125.000 RON, care în conformitate cu dispozițiile art.191 Cod procedură penală, vor fi suportate de către inculpat.

**PROCURORI,
ROMULUS-DAN VARGA**

MARIA MILITARU